

[Keld Albrechtsen]

gen til et omfang, som er acceptabelt. Det gælder også dette forslag, ligesom det lå i miljøministerens forslag. Det er også en konkret grund til, at vi må gå imod det.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundets ordfører i landbrugs-spørgsmål er desværre heller ikke til stede, og der har ikke været tid for mig til grundigt at gennemarbejde forslaget. Men selv efter blot en gennemlæsning vil jeg dog kunne sige, at retsforbundet ikke vil kunne støtte det. Man kender retsforbundets stilling til, at man giver tilskud snart til én del af befolkningen og snart til en anden.

Når det er sagt, vil jeg dog gerne sige, at jeg synes, at alle bemærkningerne og hele beskrivelsen er meget, meget grundig og let at gennemse. Man kan se, at der er arbejdet meget med det, og det anerkender retsforbundet selvfølgelig. Vi vil naturligvis også i udvalget arbejde med og se, hvad der kan bringes positivt ud af dette forslag.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne takke for den gennemgående positive modtagelse af lovforslaget med enkelte undtagelser, som så til gengæld har rost forslagens tekniske udformning, og så kan jeg jo være glad for det.

Jeg vil gerne sige til hr. Henrik Toft, der stillede mig det spørgsmål, om der på denne konto er fremsat forslag om besparelser på finansloven, at der er i forbindelse med forskellige sparerunder på denne konto stillet forslag om, at landbrugsministeriet sparer 7 mill. kr., hvad vi mener at kunne gøre, uden at lovens formål derved ikke kan opfyldes.

Hr. Henrik Toft rejste også spørgsmålet om de 2 mill. kr. – som han sagde: til forsøg. Det er ikke meningen, at landbrugsministeren eller administrationen i landbrugsministeriet vil foretage forsøg, men vi vil have en gennemgående undersøgelse af afvandingsbehovet i landbruget, ligesom vi for nogle år siden fik gennemført en undersøgelse af vandingsbehovet i landbruget. Det har jo ikke helt ringe betydning ved planlægning af den slags lovgivning i årene fremover, at man ligesom har en oversigt over, hvad der trænger til at blive nydrænet, og hvad der trænger til at blive gendrænet, idet hr. Henrik Toft sikkert er bekendt med, at adskillige af

landbrugets dræningsanlæg i øjeblikket er i en sådan forfatning, at de trænger til at blive lavet om. Det er altså meningen, at vi ved denne undersøgelse vil søge at få et overblik over, hvad der er af behov for dræning i landbruget i de kommende år.

Hr. Ernst Schmidt brugte som sædvanlig al mulig udenomssnak for at komme uden om, at fremskridtspartiet taler varmt om landbruget uden at gøre noget for det. Det er den sædvanlige holdning fra fremskridtspartiet, som ikke forbavser.

Jeg kan sige til hr. Ernst Schmidt, når han nu nævner stambesætninger i denne forbindelse, at der kommer et forslag fra regeringen, som er aftalt med landbrugets organisationer, om ændringer af beskatning af stambesætninger. Jeg kan se, det ærgrer hr. Ernst Schmidt, fordi han i hvert fald ikke kan bruge den mere i fremtidige undskyldninger for, at fremskridtspartiet ikke støtter den almindelige landbrugslovgivning her i tinget.

Der har været nævnt okker, og det er klart; det hænger jo sammen med det lovforslag, som er fremsat af miljøministeren om bekæmpelse af okker i dræningsvand. Nu kan man diskutere, om okker er forurening. Det er et naturprodukt, som findes i større eller mindre mængder i det meste jord overhovedet, og det er noget, som forefindes i alle naturlige vandløb, uanset om man dræner til disse vandløb eller ej, men der kan være visse problemer i visse egne med så store udledninger af okker, at det bringer vanskeligheder. Det er klart, at med den politik, vi fører med hensyn til vandløb og deres situation med hensyn til fiskebestand og i øvrigt deres miljømæssige situation, er det også i landbrugets interesse at undgå, at vi påfører landbruget en diskussion om denne okkerproblematik.

Jeg kan sige med hensyn til spørgsmålet om bekæmpelse af okker, at der er aftalt en procedure mellem landbrugsministeren og miljøministeren om administration af okkerloven i forbindelse med denne lov, sådan at det i sidste instans er de to ministre, der træffer beslutning om afgørelser, som skal træffes, hvis ikke man i øvrigt på embedsmandsplan har fundet frem til løsninger på de problemer, der opstår i forbindelse med okkerbekæmpelsen.

(Kort bemærkning).